

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XXVII. De Constitutione Friderici II. Imperatoris pro Ecclesiastica libertate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

quoddam, cuius hæc est clausula: *Actum IV. Non. Martij, Anno ab Incarnatione Domini M. CIII. Indiēt. XI. Regnante Henrico III. Rom. Imp. Augusto, Anno XLIX. Imperante autem XVIII. Et hæc dicta sint, vt retundantur Calvinisticæ calumniæ, quas Baronianus criminator super hac re effutiuit Neque hic repetere opus, quæ contra similes halophantas in Defensione Bellarmiana de Pontifice, & de Translatione Imperij differuimus.*

CAPVT XXVII.

De Constitutione Friderici II. Imp. pro Ecclesiastica libertate.

ROFERTVR à Baronio Tom. II. Anno Redemptoris M. XCVII. N. 78. Ex Nicolao de Arragonia. Respondet Calvinista, Fridericum hæc & similes constitutiones; *Edidisse imprudenter, & iuuenili seruore, postea, re melius perspecta, abrogasse, cassasse, annullasse.* Duo obstant, quo minus huic responso adquiescam. Primum, quia similis prorsus Constitutio Friderici Imp. corpori iuris est inserta ad calcem librorum de Feudis, & ab Iurisconsultis tam Catholicis, quàm Hæreticis. Legitur, teritur, explanatur. Quis autem credat, sanctionem *imprudenter & iuuenili seruore* promulgatam habituram fuisse locum in Corpore Iuris ciuilibus? Quis credat, sanctionem à Friderico *abrogatam, cassatam, annullatam*, inter leges ciuiles receptam esse, & quidem sub Friderici nomine, & hoc titulo. *Fridericus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, &c.* Et quia non dubito gratissimū esse, Calvinianis auribus hæc talia, quæ ad Ecclesiæ dignitatem spectant, audire, haud grauatè, saltè aliquam partem,

tem, recitabo. Ait ergo Imperator. In die, qua de manu sacratissimi patris nostri summi Pontificis recepimus Imperij diadema; curauimus ad DEI, & Ecclesie sua honorem, edere quasdam leges, quas in presenti pagina iussimus adnotari, per totum nostrum Imperium publicandas. Per Imperialia vobis scripta precipiendo mandamus, quatenus eas quisque, literas in suo districtu irrefragabiliter, & inconcusse seruet. Et sunt hee leges, &c.

Nulla potestas, vel persona publica, vel priuata collectas, siue exactiones, angarias, vel parangarias Ecclesiis, vel aliis pijs locis, aut Ecclesiasticis personis imponere, aut inuadere bona Ecclesiastica presumat; quod si fecerint, & requisiti ab Ecclesia, vel ab Imperio emendare contempserint, triplum refundant: & nihilominus banno Imperiali subiaceant, quod absque satisfactione debita nullatenus remittatur. Item, quacumque communitas, vel persona, per annum in excommunicatione facta propter libertatem Ecclesie perstiterit, ipso iure Imperiali banno subiaceat, a quo nullatenus extrahatur, nisi prius ab Ecclesia absolutus fuerit. Item statuimus, ut nullus Ecclesiasticam personam in criminali questione, vel civili trahere ad iudicium seculare presumat contra constitutiones Imperiales, & canonicas sanctiones: quod si fecerit, actor a iure suo cadat, & iudicium non teneat: & iudex sit ex tunc iudicandi potestate priuatus. Statuimus enim, ut si quis Clericis, vel personis Ecclesiasticis iustitiam denegare presumpserit, tertio requisitus, suam iurisdictionem amittat.

Et quamuis postea inter Fridericum & nonnullos Pontifices controuersie graues existerint, & multa, ut fit in bellicis tumultibus, quando furor potius regnat quam ratio, huic legi prorsus aduersa contigerint; lex tamen ipsa nunquam per contrariam legem reuocata & abrogata fuit: alioqui in corpus Iuris cooptata non fuisset: multoque minus locum in Iure civili reperisset, si, ut Calvinista mentitur, hanc & similes sanctiones per subreptionem a Friderico Imp. Pontifices Romani impetrassent.

Dein-

Deinde, vt maximè aliquandiu Fridericus Imp. leges pro libertate Ecclesiastica promulgatas reuocasset; attamen postea in Testamento suo omnes denuo sanxit, & primum robur obtinere iussit, hac suæ voluntatis declaratione. *Relinquo totam terram Ecclesia liberam, & volo, quòd iura Ecclesie restituantur.* Multa hic nugatur Calvinista. *Primò, nesciri, ubi Fridericus vitam finierit, & an Testamentum fecerit.* At Matthæus Paris in sua Historia testatur, cum condidisse Testamentum, & quidem *nobilissimum.* Idem scribit tuus Simon Schardius Calvinista in vita Friderici præfixa Epistolis Petri de Vineis. Audi Schardium. *Naucerus Generat. XLII. vt alia multa, sic & hoc falsò scribit: nesciri, quo loco vitam finierit, & an testamento factò statuerit quid, de re publica vel domestica.* Audin, quid contra te tuus Schardius testetur? *Audi plura. Postea testamentum condidit, in quo multa millia unciarum auri equitibus Hierosolymitanis & Hospitalariis S. Ioannis reliquit, &c. hoc quoq; ordinato, vt qua ad Ecclesiã legitimè spectarent, eidem benignè atq; prolixè restituerent.* Hæc Schardius cum Pandulpho Collenutio.

Ait Calvinista. *Fridericum non intulisse damnum Ecclesie, neq; enim damnum dare, qui iure suo utitur.* Mendacium hoc refellunt omnes Historici, & insuper verba paulò ante ex vita Friderici recitata. Nam si Ecclesiæ nullum damnum intulit, cur in testamento hæredibus mandauit, vt quæ Ecclesiæ essent, omnia fideliter & integrè restituerent? Lege, mi lector Matthæum Parisiensem in Maiore Historia fol. 648. & seqq. Et statim prodigiosam hanc Calvinistæ huius pseudologiam detestaberis.

CAPVT